

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

- Fortsættelse af første Behandling af:*
 a) *Forslag til Lov om offentlig Forsorg,*
 b) *Forslag til Lov om Folkeforsikring,*
 c) *Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.,* d) *Forslag til Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde,* e) *Forslag til Lov om almindelig Folkeforsikring,* f) *Forslag til Lov om supplerende Understøttelse til Invalide- og Aldersrentnydere,* g) *Forslag til Lov om Opkrævning af Skatter m. m.*

Forhandlingen genoptoges.

Elna Munch: Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger om Kapitel 4 i Lovforslaget om offentlig Forsorg, der handler om Administrationens Ordning. Her stilles København væsentlig anderledes end det øvrige Land, idet det i § 26 bestemmes, at i København varetages det sociale Udvalgs Opgaver af Magistraten. Jeg ved ikke, hvilke Grunde den højtærede Socialminister har haft til at stille København anderledes end den øvrige Del af Landet, men jeg vil gerne henstille til Overvejelse, om det ikke var rigtigt, at man i København fik et socialt Udvalg, valgt af Kommunalbestyrelsen blandt eller muligvis udenfor dens Medlemmer; det er jo nemlig muligt, at Arbejdet vil blive for stort for Kommunalbestyrelsens Medlemmer, og hvis man ikke vil gaa til en Forøgelse af disses Antal, kunde man jo give Frihed til at vælge Folk udefra. Der vilde for øvrigt være noget tiltalende i til denne Gerning at kunne knytte Folk med Evner og Villie til at gøre et socialt Arbejde, selv om de ikke er Medlemmer af Kommunalbestyrelsen.

Med Hensyn til § 30 vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at blandt de Ting, hvortil der ikke kan ydes Hjælp, nævnes Betaling af Gæld, Husleje dog undtagen; men jeg vilde gerne henstille, at man ogsaa kunde yde Hjælp til Betaling af Gasregning, naar den paagældende er i Restance. Desuden vilde jeg gerne — jeg kan ikke se, om det er tilladt efter Paragraffen —, om der kunde ydes Hjælp til Indløsning af Panter; det vil være rimeligere at indløse den Dyne, der er sat paa Assistenthuset, end at købe en ny.

Dernæst vil jeg sige et Par Ord om Børneværnet i København. Børneværnet skal udøves af Børneværnet overfor Børn, hvis Fjernelse fra Hjemmet maatte anses for fornøden. Børneværnet kan beslutte Børn fjernet fra Hjemmet, men jeg synes ikke, det fremgaar tilstrækkelig tydeligt, om

Børneværnet ogsaa kan *anbringe* Børnene. Der staar i § 106, at hvis Udvalget har truffet

„Beslutning om et Barns foreløbige eller endelige Anbringelse udenfor Hjemmet, giver det herom Underretning til Magistraten, der varetager det videre fornødne med Hensyn til Udredelsen af de dermed forbundne Udgifter.“

Da der altsaa ikke staar, at Magistraten anbringer Børnene, kan man maaske modsætningsvis slutte, at Magistraten *ikke* kan anbringe dem. Jeg vilde nu tro, det skal opfattes saaledes, at det samlede Begreb „Børneværnet“ inddrager dette Forhold under sig; men det vilde dog vist være nyttigt, om det blev præciseret, at Børneværnet har denne Kompetence.

I § 99, 3die Stykke, staar der, at Borgmesteren er Formand for Børneværnet, og at Næstformanden kan være en juridisk uddannet Person. Ifølge § 104 skal til Beslutningsdygtighed hos Udvalget bl. a. kræves, at enten Formanden eller Næstformanden er til Stede; det vil altsaa sige, at Beslutninger kan træffes, uden at juridisk Sagkundskab har været repræsenteret i Udvalget. Jeg vil gerne spørge, om dette er heldigt, naar man i øvrigt bestemmer, at Juraen skal være repræsenteret.

Endelig vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at ifølge § 103, 2det Stykke, kan Sagerne afgøres af Forretningsudvalget under Tiltrædelse af den Kredsverge, der har undersøgt Sagen. Vilde det ikke være heldigt, at Sager af større Betydning blev afgjort i et Fællesmøde af Forretningsudvalget og *alle* Kredsvergerne? Jeg tror, det vilde give en større Alsidighed i Sagernes Behandling.

Endnu skal jeg sige et Par Ord om § 2, 2det Stykke, hvor det hedder, at Hustruen overfor det offentlige er forpligtet til at forsørge sin Mand. Den højtærede Minister dvælede med Forkærlighed ved denne Pausus; dette er Kvindernes Ligestilling, sagde den højtærede Minister, tilsyneladende fortrinsvis henvendt til de kvindelige Folketingsmedlemmer, og der var ligesom en Anelse af Malice i den højtærede Ministers Ord (*Socialministeren* [Steincke]): Nej!). Det var, som om der var en Anelse, og saaledes blev det i hvert Fald opfattet.

Jeg skal i den Anledning sige, at jeg er fuldkommen enig i den højtærede Ministers Forslag, men kun paa een Betingelse: at Hustruen bliver lønnet efter samme Skala som Manden, thi først da kan der være Tale om Ligestilling. Og endda vil jeg være lidt ængstelig ved denne Bestemmelses Gennemførelse i Praksis. Vil den ikke kunne blive